

تغییرهای الکترو کاردیوگرافی ناشی از مصرف گلوکانتیم سیستمیک در بیماران مبتلا به لیشمانیوز جلدی

دکتر گیتی صادقیان^۱، دکتر معصومه صادقی^۲

۱-متخصص پوست، مرکز تحقیقات بیماری های پوستی و سالک؛ ۲-استادیار مرکز تحقیقات قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی

اصفهان

زمینه و هدف: درمان اصلی لیشمانیوز جلدی، ترکیب های پنج ظرفیتی آنتی موان هستند. تجویز سیستمیک این ترکیب ها با عوارضی از جمله آسیب قلب و تغییرهایی در الکتروکاردیوگرام بیماران همراه است. هدف از این مطالعه بررسی تغییرهای الکتروکاردیوگرافی در بیماران مبتلا به لیشمانیوز جلدی تحت درمان با گلوکانتیم سیستمیک است.

روش اجرا: در این مطالعه مبتلایان به لیشمانیوز جلدی که تحت درمان با گلوکانتیم سیستمیک قرار می گرفتند به روش نمونه گیری آسان انتخاب شدند. قبل از شروع درمان از بیماران EKG گرفته که طی درمان به طور هفتگی و یک ماه بعد از اتمام درمان مجدداً تکرار شد. همه ی EKG های گرفته شده توسط پزشک متخصص قلب و عروق خوانده و نتایج آن ثبت شد. بیماران با EKG غیرطبیعی وارد مطالعه نشدند.

یافته ها: ۱۳۱ بیمار وارد مطالعه شدند. شایع ترین تغییر مشاهده شده، طولانی شدن زمان QT بود که در ۱۹٪ بیماران رخ داد. تغییرها به صورت ST depression در ۶/۱٪ و تغییرهای جزئی به صورت ST elevation در ۳٪ رخ داد. موج T در ۷/۴٪ موارد معکوس شد. از تغییرهای ریتم قلب اکستراسیستول دهلیزی در ۰/۷٪، اکستراسیستول بطنی در ۲/۲۹٪، برادیکاردی در ۱۰/۶٪ و بلوک شاخه چپ در ۰/۷٪ بیماران مشاهده شد. همه ی تغییرها به جز بلوک شاخه چپ یک ماه بعد از قطع دارو به حالت طبیعی برگشت.

نتیجه گیری: شیوع تغییرهای جدی و قابل توجه در الکتروکاردیوگرام بیماران مبتلا به لیشمانیوز جلدی تحت درمان با گلوکانتیم سیستمیک پایین و تجویز این دارو در بیماران با الکتروکاردیوگرام طبیعی نسبتاً بی خطر است.

واژه های کلیدی: لیشمانیوز جلدی، گلوکانتیم، تغییرهای الکتروکاردیوگرام

فصلنامه بیماری های پوست بهار ۱۳۸۶؛ دوره ۱۰(۱): ۹-۱۲

وصول مقاله: ۸۵/۲/۲۴ پذیرش: ۸۵/۳/۲۴

مقدمه

مشابه هستند. از نظر میزان آنتی موان پنج ظرفیتی ویال های پنتوستام حاوی $100 \text{ mgSb}^{5+}/\text{ml}$ هستند در حالی که آمپول های گلوکانتیم، ۵ میلی لیتری بوده حاوی $\text{mgSb}^{5+}/\text{ml}$ ۸۵ هستند (۳). دوز دارو $20 \text{ mgSb}^{5+}/\text{kg/day}$ برای مدت ۲۰ روز است (۴) و دوره درمان در موارد مقاوم می تواند بعد از یک دوره استراحت ۱۴ روزه، تکرار شود (۵). مکانیسم اثر دارو از طریق مهار برداشت گلوکز وسیله پروماستیگوت ها (۶) و نیز

ترکیب های پنج ظرفیتی آنتی موان، درمان اصلی در لیشمانیوز جلدی هستند. اولین بار در سال ۱۹۳۷ اثر ضد لیشمانیایی سدیم استیبوگلوکونات (پنتوستام) (۱) و در سال ۱۹۴۶ اثر ترکیب آنتی موان دیگر، مگلو مین آنتی موان (گلوکانتیم) گزارش شد (۲). امروزه این دو دارو به طور وسیع در درمان لیشمانیوزیس به کار برده می شوند. هر دو دارو دارای اثرهای

مؤلف مسوول: دکتر گیتی صادقیان - اصفهان، خیابان خرم، مجتمع مراکز تحقیقاتی حضرت صدیقه طاهره (س)، مرکز تحقیقات

بیماری های پوستی و سالک

پست الکترونیک: sadeghian@sdlrc.mui.ac.ir